

Βιωματικά παιχνίδια

(Αριθμός παιδιών: 20)

i. Αναγνωρίζω τα αντικείμενα

Τα παιδιά χωρίζονται σε 5 ομάδες όσες και οι αισθήσεις μας. Έχουμε 20 καρτέλες. Στις 5 από αυτές αναγράφονται οι αισθήσεις μας, ενώ στις υπόλοιπες 15, ανά τρία τα ρήματα που αντιστοιχούν σε κάθε αίσθηση (ακούω, βλέπω, μυρίζω, αγγίζω, γεύομαι).

Ανακατεύουμε τις καρτέλες και τις μοιράζουμε στα παιδιά σχηματίζοντας με τον τρόπο αυτό 5 ομάδες των 4 ατόμων. Για παράδειγμα η ομάδα της όρασης έχει τις καρτέλες: όραση-βλέπω-βλέπω-βλέπω.

Αρχηγός της ομάδας (*ένας εύκολος τρόπος που μας απαλλάσσει από τη δημιουργία αντιδικιών και διαξιφισμών*) ορίζεται αυτός που έχει την καρτέλα: όραση.

Κλείνουμε τα μάτια των μελών της ενώ οι υπόλοιπες ομάδες παρακολουθούν. Καλούμε τα παιδιά που έχουν κλειστά τα μάτια τους να αναγνωρίσουν διάφορα αντικείμενα, φρούτα, τρόφιμα, ήχους, χρησιμοποιώντας το πολύ δύο αισθήσεις.

Ο αρχηγός μιας από τις άλλες ομάδες που παρακολουθούν αναλαμβάνει να παρουσιάσει τα παραπάνω στην ομάδα όπου τα μέλη της είναι «τυφλοί».

Στη συνέχεια «τυφλοί» γίνονται τα μέλη άλλης ομάδας κ.ο.κ.

ii. Ο τυφλός και ο μουγγός

Τα παιδιά χωρίζονται σε ζευγάρια ως εξής: Φτιάχνουμε καρτέλες ζεύγη. Για παράδειγμα: αισθητήριο όργανο ακοής-αυτί/ακοή-ακούω, αισθητήριο όργανο όρασης-μάτι/όραση-βλέπω κ.ά. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούμε 20 καρτέλες τις οποίες μοιράζουμε τυχαία.

Στη συνέχεια ένας κλείνει τα μάτια του με το μαντίλι και είναι ο τυφλός. Ο άλλος θα έχει το ρόλο του μουγγού, επομένως δε θα μιλάει.

Ο μουγγός οδηγεί τον τυφλό γύρω στην αίθουσα ώστε να μην χτυπήσει οπουδήποτε και προκαλέσει την έκρηξη του ναρκοπέδιου (το ναρκοπέδιο το έχουμε αναπαραστήσει με κομμάτια εφημερίδας στο πάτωμα, που έχουν τοποθετηθεί από πριν). Στη συνέχεια αλλάζουν ρόλους.

Μετά το παιχνίδι ακολουθεί συζήτηση που περιλαμβάνει τις παρακάτω ερωτήσεις:

- Πώς αισθανθήκατε ως τυφλός;
- Πώς αισθανθήκατε ως μουγγός;
- Ποιό ήταν το δυσκολότερο για σας; Γιατί;
- Πώς επικοινωνούσατε αφού δεν ήσασταν ικανοί να μιλήσετε;
- Πώς λάβατε τα μηνύματα που στάλθηκαν από αυτόν που σας καθοδηγούσε;
- Ήσασταν καλοί ακροατές;
- Ήταν σημαντικό να ακούσετε τη γλώσσα των σωμάτων (αφή), αυτήν που σας οδηγούσε γύρω;
- Τί σημαίνει ακρόαση εδώ; (τονίζουμε ιδιαίτερα τη μεταφορική σημασία που μπορεί να πάρουν οι λέξεις «ακούω» « βλέπω» για να κατανοήσουμε τα λόγια και να μπορούμε στη θέση του τυφλού ήρωα του παραμυθιού που ακολουθεί, ο οποίος «**Βλέπει με τα αυτιά του και ακούει με την καρδιά του**»).